

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΤΑΧΤΕΣ

Στην Πάρνηθα δεν έχουμε ζωή

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΙΟΥΣΗ

«Η προσευχή του δάσους», χαραγμένη από τον Κώστα Εθευθερούδακη, βρίσκεται στο καταφύγιο Μπάφι στα 1.160 μέτρα. Η παραμήρινη πλάκα μεταφέρθηκε από το Σανατόριο της Πάρνηθας όταν αυτό έκλεισε. Το ποίημα το έχει γράψει ο Μαρία Μπόισσω γύρω στο 1900 και μια στροφή του ήλεε: «Του δάσους ψέπλανον οι αναρίθμητες φωνές / σεμνά της Κυριακής τη πεπουργία / κι' έχυναν τ' ανθουθίλακι αντί λιβανωτό / το μέρος τους για την πρέμα την αγιά!».

Για την Πάρνηθα η χθεσινή Κυριακή ήταν πένθιμη. Δεν άκουγες το φωνοκόπι των πανδών που έπαιζαν στα σπαράδα δέντρα, τα συνθύμισαν των προσωπικών που έσπιγναν τις σκηνές τους, το κελάριομα των δροσερών νερών που κατηφόριζαν από τις πλαγιές, δεν μπόζες τις ευδομές του βουνού, δεν διέκρινες τις παραπομπές αργίτινες που διατερούσαν τις πιονιές φύλλωστες, δεν γωρδούσαν το πράσινο της πλαγιάς, δεν καμάρωνες τα έλατα δίπλα στον δρόμο, η ψυχή σου δεν έβρισκε εδώ πάνω αγράλιαστη.

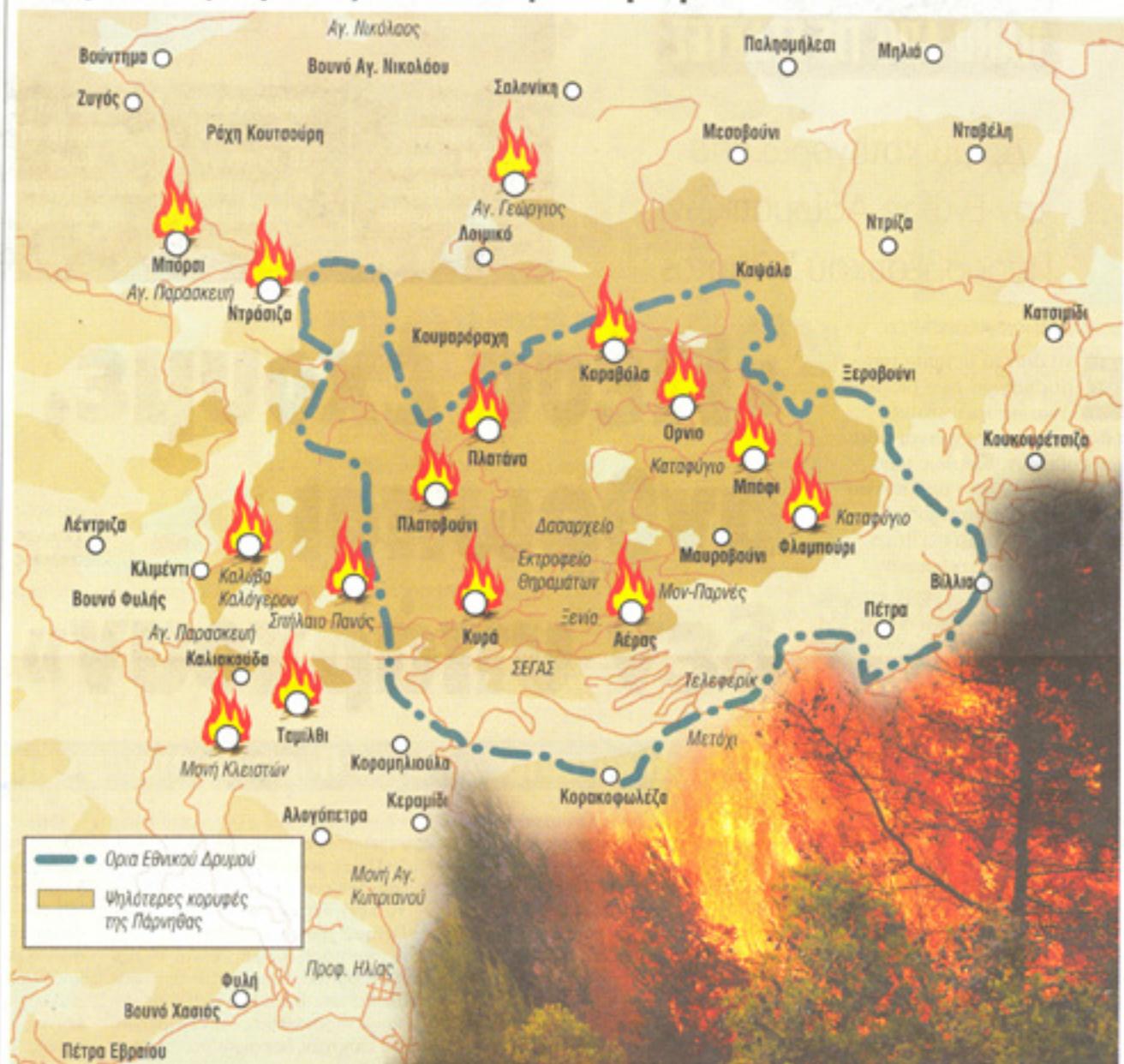
Αφρόδιντα τα ξωκλήσια, δέχους αναμμένα κεράμια, μαυράλια απ' έσω, παγερή ησυχία, στήγη νεκρών. Όλος απότος ο γειτονικός μας παράδειος, που χρόνια τώρα είχε κερδίσει χιλιάδες Αθηναίους φραντζούκούς πεζοπόρους του Σαββατοκύριακου, και όχι μόνο, είχε μετατραπεί σε κόλαση. Στάχτες, αποκαΐδια, σκόνη και τέφρα, νεκρά ίδιά, σπηνακό θυνάτου παντού. Η Πάρνηθα που έβραμε και αγριεύουσα, η Πάρνηθα που οδοιπορούσαμε, με τα έλατα, τις χαρουπιές τους κέδρους, τη χαλέπιο πεύκη, τα κελαριώντα νερά, τις αγριοσορόπιμές, τις αγριοκουμαρίες, τις οργιδές, τις αγριόμυτες, η Πάρνηθα των πτηνών, των ερετών και των θηλαστικών δεν ιτάρχει πια.

Αφρόδιντα τα ξωκλήσια, δέχους αναμμένα κεράμια, μαυράλια απ' έσω, παγερή ησυχία, στήγη νεκρών. Όλος απότος ο γειτονικός μας παράδειος, που χρόνια τώρα είχε κερδίσει χιλιάδες Αθηναίους φραντζούκούς πεζοπόρους του Σαββατοκύριακου, και όχι μόνο, είχε μετατραπεί σε κόλαση. Στάχτες, αποκαΐδια, σκόνη και τέφρα, νεκρά ίδιά, σπηνακό θυνάτου παντού. Η Πάρνηθα που έβραμε και αγριεύουσα, η Πάρνηθα που οδοιπορούσαμε, με τα έλατα, τις χαρουπιές τους κέδρους, τη χαλέπιο πεύκη, τα κελαριώντα νερά, τις αγριοσορόπιμές, τις αγριοκουμαρίες, τις οργιδές, τις αγριόμυτες, η Πάρνηθα των πτηνών, των ερετών και των θηλαστικών δεν ιτάρχει πια.

Ολοκληρωτική η καταστροφή για το «Ξενία» στα αριστερά όπως ανεβάνουμε τον κεντρικό δρόμο, σε ληγνιακό τοπίο για τις εγκαταστάσεις του ΣΕΓΑΣ από την πίσω πλευρά.

Η περιοχή λοι έγινε παρα-

Η περιοχή της Πάρνηθας που κατέκαψε η πυρκαγιά

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Οδοιπορικό στα καμένα

νέλλομα του πυρός εκτείνεται: βιορειδοτυκά από το ύψομα Μπάφη, υπούπερα στο ύψομα της Νεράϊδας, όλο το Πλατούνι στα βίδρεια της βίδας του δικτύου Γεωργίου Πεταδούνου που βλέπει προς Θήβα, από το Μαντράρεια έως τον Αυγένα του Πανός (εδώ βρίσκονται οι πηγές και το επίκεντρο του βιοτόπου των κόκκινων ελαφριών), στην πηγή της Στρατάνας, η περιοχή της Σκύτας, όπου δεν κάρπε το πυροφεύλακι, στις κορυφές της Καραμπόλας (εδώ βρίσκονται τα ραντάρ τα οποία δεν κάρπαν) και του Ορνιού, (έχει υψόμετρο 1.350 μέτρα και ήταν παραπηρήμιο των Γερμανών στον πόλεμο), στο Μπάφι, στην κοιλάδα της Χούντης όπου έκαψε το μισό της έκτασης (το δέμα της εκβάλλει στους Θρακομακεδόνες), στην

κοιλάδα της Αγίας Τριάδας, στην κορυφή Αέρα, κατέκαψε τις εγκαταστάσεις των Διαβιβάστεων του Στρατού και την κορυφή Κυρά, το υψηλότερο μέρος της κοιλάδας του Αγίου Γεωργίου, κατέβηκε νοτιότερα στις κορυφές Κεραμίδι, Ταμίδη έως το Μεγάλο Χωράφι, κατέστρεψε την ανατολική πλευρά του φαραγγιού της μονής Κλειστών και το αστήριο του Πανός, την καλύβα του Καλογήρου, το ανατολικό μέρος του δέματος της Γκούρας, την Καστρίτα στα δυτικά.

«Με λόγια, δεν μπορώ να σας περιγράψω το κακό που έγινε εδώ», μας λέει ο Στέφανος Σιδηρόπουλος, υπεύθυνος του καταπρήγματος των Γερμανών στο Μπάφι, το οποίο ευτυχώς όπως και το Φλαμπούρι δεν υπέστησαν ζημές. Είναι ο άνθρωπος που κάθε Σάββατο όποτε αντηρού-

ζειει εδώ είχε πάντα τού τού βουνού, αγνιστή φασιλάδα και όργα, φαβάνι για να σερβίρει τους αναψοκοκινισμένους οδοιπόρους.

«Οι συνέπειες της καταστροφής θα φανούν σύντομα. Η Πάρνηθα ήταν ένας πνεύμονας οξυγόνου για όλη την Ελλάδα. Μέσα σε λίγες ώρες χάθιραν τα πάντα. Κανείς δεν έχει ευθένη γι' αυτό».

Σωραίασμένα κούτσουρα που καττίνουν τα σκαριφήματα με τους χάρτες των μονοπατών, τα δέντρα με τις αυτοσχέδιες πινακίδες «προς Γαϊδουρόβυσσον - Αυγένα Πάνα».

Μέχρι πριν την πυρκαγιά της Πέμπτης, σύμφωνα με το «Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Σπονδυλόζων της Ελλάδας» (Καρανδεινός, 1992) από τα ζώα που ζουν στην Πάρνηθα, 23 είδη πουλιών, 17 είδη θηλαστικών (κυρίως χειρόπτερα) και 13 είδη ερετών και αμεριβίσιων περιλαμβάνονται στα «Ανυπέρα

προσπατεύμενα» ειδη πανίδιας της Σύμβιωσης της Βέργης. Επίσης υπάρχουν 15 Απειλούμενα και 9 Τρωτά είδη, ενό για τα πιονάρια έχουν παραποτηρηθεί 10 είδη με σχετικά μικρή εξάπλωση στον κόδιο, που παρουσιάζουν όμως σημαντικούς πληθυσμούς στην Ευρώπη και 1 είδος που απειλείται.

Πριν από μερικούς μήνες ο Δημήτρης Καραβέλλας γενικός διευθυντής του WWF Ελλάς αναφερόμενος στον Εθνικό Δρυμό Πάρνηθας τόνιζε: «Ορεκά μας είναι να συνεισφέρουμε στη δημιουργία μίας πρότυπης προσπατεύμενης περιοχής δύσλιγα στην Αθήνα, που να λειτουργήσει παράλληλα ως εργαλείο ενασθήτηποτήσης & συμμετοχής του πολέτη στη διατήρηση της». Κεντρικό σύνθημα της από κοινού με την Eurobank EFG Τράπεζα προσπάθειας ήταν το: «Γνωρίζω, Συμμετέχω, Προσπατεύω». Διυτιζός είναι πλέον πολύ αργά...